

Énekkari hangverseny Kecskeméten a Kodály-évforduló jegyében

Nyolc kecskeméti kórus énekszóval emlékezett meg Kodály Zoltán születésének 133. évfordulóján. Az Újkollégiumban megtartott ünnepi koncert előadói elsősorban a város szülöttjének műveit szólaltatták meg, de az est során Buxtehude, Faure és Bárdos Lajos egy-egy kompozíciója mellett a neves kecskeméti lelkész, karnagy és zeneszerző, Osváth Viktor, Krisztus dicsérete című éneke is elhangzott.

A csütörtök esti rendezvény első perceiben *Jámbor Zsolt*, a Magyar Kodály Társaság kecskeméti tagcsoportjának elnöke személyes hangvételű vallomásában saját tapasztalatait osztotta meg arról, hogy mit jelent számára évtizedek távlatában Kodályról gondolkodni. „Gyermekkoromban Kodály élményt, az éneklés és a közös próbák élményét jelentette, később, főleg a főiskolán, tananyagga vált. És csak felnőttként kezdtem megérteni, miről is van szó. Kodály Zoltán életműve nem csak a szolmizáció, a zenepedagógiai, zeneszerzői vagy népzeneudósi munkássága, hanem sokkal több. Ezek összessége, és még ennél is több. Szerintem átfogó életszemlélet, sőt, életmód.”

Jámbor Zsolt szólt arról is, hogy Kodály követendő példaként állhat előttünk. Az ő életútját nézve ugyanis választ kaphatunk arra, hogy hogyan lehet európainak lenni, és közben magyarnak is, hogy mennyire fontos a nyelvismeret és az egészséges életmód (a zeneszerző reggelente évtizedekig úszott), de példamutató a társához fűzött mély szeretete, a hite, illetve az emberekhez, köztük a következő nemzedékhez, valamint a hatalomhoz való viszonyulása, továbbá a műveltséghez, az igényességhez való feltétlen ragaszkodása is.

A Református Gimnázium tanára ünnepi megemlékezés után nyolc kecskeméti énekkar lépett az Újkollégium dobogójára. Előbb az elsősorban örökifjából álló *Kodály Zoltán Vegyeskar* tagjai énekeltek irigylésre méltó lelkesedéssel, majd a *Benedictus Kórus a Nagytemplom kórusa*, a *Ferences Templom Szent Miklós Kórusa*, a *Piarista Templom Liturgikus Kórusa*, a *Scherzo Vegyeskar*, a *Református Kollégium Grádcics Kórusa*, a *Nemesszeghy Márta Vegyeskar* és a *Cantus Nobilis Kórus* műsorát hallgathatták meg a zeneszerető érdeklődők.

A koncert végén *Ittész Mihály*, a Magyar Kodály Társaság elnöke a *Hirös.hu* kérdésére elmondta: évekkal ezelőtt felvállalták, hogy Kodály szellemi hagyatékát a zeneszerző születésnapján szervezett koncertekkel is gondozzák. Tavaly, sajnos, elmaradt ez a rendezvény, épp ezért most nagy örömmel látta, hogy a hagyomány csak rövid időre szakítódott meg. Elégedetten szolt arról is, hogy a hangversenyen a város kóruséletének szinte teljes keresztmetszete bemutatkozott. Úgy vélte: az énekesek örömet okoztak a közönségnek, egymást is meghallgathatták, és a közös éneklés révén – az összkar zárásként Kodály Adventi énekét szólaltatta meg – a nagy zenetudós talán egyik legismertebb gondolatának igazát is megtapasztalhatták: „*Nem sokat ér, ha magunknak dalolunk, szebb, ha ketten összedalolnak. Aztán mind többen, százan, ezren, míg megszólal a nagy Harmónia, amiben egyek lehetünk. Akkor mondhatjuk majd igazán: örvendjen az egész világ!*”

Varga Géza